

Cupa cu venin

Necorupb

Se rup tăcerile la margine de gânduri
părerile de rău din umbre se desprind
ajung izvoarele în albia din prunduri
când dorurile vin peste uitări doinind.

Iar pacea clipelor rămase fără ceasuri
se scurge-n liniștea decorului umbrit
de teii care dorm în vechile popasuri
la margine de râu, sub malul de granit.

Din Carul Mare duhul rătăcit al nopții
adună umbrele din codrii de stejar
când trec ursitele pe marginile sortii
să caute destine-n domul de cleștar.

Tăcut privesc spre ele cu îngrijorare
de temă că-mi vor hărăzi un alt destin
dar tu râzând ajungi-naintea lor călare
să îmi aduci o cupă plină cu venin.